

Betragtning.

J skulle ikke mene, at jeg er kommen for at opfylde Loven eller Profeterne, jeg er ikke kommen for at opfylde, men for at opfylde.—Math. 5, 17.

Jesus Kristus kom ikke for at afslutte Loven og Profeterne, men for at opfylde, staar der i Teksten. Ja, visse — selv opfyldte han Lovens Bud og Fordringer til Punkt og Prikke, saa han med fuld hvide kunde sige: „Hvo af eder kan overbevise mig om nogen Synd?“

Og os Mennesker har han lært, hvorledes Loven rettelig skal forstås, at Budene ikke blot er bogstavelig at forstå, men at Guds Fordringer sigter dybere ind i Hjertelivet: det er en sandelig Lovopfyldelse, han mener.

Hør et par Eksempler paa, hvorledes Jesus forklarer Budene: „I har hørt,“ siger han, „at det er sagt de Gamle: Du skal ikke slaa ihjel; men hvo der ihjelstaar, skal være skyldig for Dommen. Men jeg siger eder, at hver den, som er vred paa sin Broder uden Skyld, skal være skyldig for Dommen!“ Og videre: „I har hørt, at det er sagt de Gamle: Du skal ikke bedrive Hor. Men jeg siger eder, at hver den, som ser paa en Kvinde for at begjære hende, har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte!“

Se, hvorledes Jesus her tager sigte paa dit indre Liv, Hjertets skjulte Tanker og Begjæringer. Her er det Budene skal opfyldes, her er det der for, Kampen kommer til at staa.

Kjære Ven, hvorledes staar det til med dig i denne henseende? Mon du ikke maa bekjende:

„Jeg staar for Gud, som alting ved, og slaar mit Hie skamsfuld ned, jeg ved min Synd, at den er stor i Tanker, Gjerninger og Ord! Det mig igjennem Hjertet kjær, o, Gud, mig Synder naadig vær!“

Men lovet være Jesus Kristus, du behøver ikke at blive staaende der med nedslaget Hie og jordvendt Huf, som Kain, dømt i din egen Samvittighed, straffskyldig og fortabt ligeoverfor Gud. Du har Lov, ja, Ret til at løfte dit Hie opad til ham, det

Guds Lam, som bar al Verdens, og saa din Synd, til Jesus, din forfattede Frelser, han som var saaret for dine Overtrædelser og knust for dine Misgjerninger. Thi Straffen laa paa ham, for at du skulde have Fred — og ved hans Blod har du faaet Lægedom. Han har frelst os fra Lovens Forbandelse, da han blev en Forbandelse for os. O, store, forunderlige Dob af Guds Naade og Barmhjertighed mod Syndere!

Saa tør ogsaa du komme — og saa du unge Ven, som kausse har spildt dine bedste Ungdomsaaar ude i det fremmede Land, langt fra Faderhuset — du tør komme til Jesus med al din Synd, alle dine Lovbrud haade mod det Gte Bud og mod andre. Og kommer du med Angers Graad og Rængsel efter Fred med Gud, saa har Jesus Gaven liggende færdig for dig, den Gave, som hedder Syndernes Forladelse af Naade. Saa tag da imod den, og du skal saa Gudsbornets Fred og Glæde og Rettighed. Du skal ikke længere være Træl under Loven, men fri, frigjort af Synden selv; thi kun den, som Synden faar frigjort, er virkelig fri.

Men Loven da? Bli den dig li-gegyldig nu, naar du er et Guds Barn? Visse ikke. Dens Bud blir indskrevet i dit Hjerte med Kjærlighedens uudslettelige Skrift. Og naar saa Kampen staar i Fristelsens Stunder, saa sig til Fristeren og til dig selv: „Hvorledes skulde jeg — et Guds Barn — kunne gjøre denne store Ondskab og synde mod Gud!“ Kjærligheden til Jesus skal give dig Kraft, Jesu Kjærlighed til dig Trøst og Opmuntring i Nederlagene; thi Jesu Kristi Guds Søns Blod renser fra al Synd. Og der er ingen Fordømmelse for dem, som er i Kristus Jesus!—(Kjeld Støb.)

En gammel Prædiken om Velgjørhed.

Den ene siger: „Jeg skal give imorgen.“ Nei, giv nu; du ved ikke, om du lever imorgen. En anden siger: „Jeg er fattig og behøver selv mine Indkomster.“ Ja, fattig er du og forarmet; men det er

paa Kjærlighed til Kristus og til Sjælene, paa Tro og Barmhjertighed du er fattig. En tredje siger: „Jeg gjør ingen uret; jeg beholder blot det, som er mit.“ Nei, du gjør uret baade imod Gud og dine Brødre; thi du havde intet, da du kom til denne Verden, og Gud gav dig alt, paa det du skulde blive hans Forvalter for andre, og forvalte dine Eiendele med Trofast.

Derved at du søger at tillegne dig alene, hvad som i Virkeligheden tilhører mange, røver du ikke blot fra dem, men ogsaa fra Gud. „Jeg maa samle alt, hvad jeg kan, for kontmende Dage; og jeg ved ikke, hvor meget jeg endnu kan behøve.“ Thi, hvorfor kaster du saa meget bort paa det, som er syndigt og overflødigt? „Jeg sniffer at indrette det godt for mine Barn og efterlade dem i gode Foranstaltninger.“ Mon Omforgen for deres Udkomme skal gjøre dig forsømmelig, naar det gjælder Guds Ære, og hindre dig i at adlyde Guds Bud? I saa Fald ville de Penge du efterlader dem, ikke have hans Velgjernelse, men sandelig blive dem til Fordærvelse ved den daarlige Brug som du gjør deraf.

Tilfaldt siger en: „Hvorvel jeg gjør saa Barmhjertighedsgjerninger i min Livstid, vil jeg alligevel ved min Død testamentere mine Eiendele til de fattige og til Barmhjertighedsanstalter.“ Daarlige Menneffe, du synes at ville udøve gode Gjerninger blot med Pen og Papir. Det synes, som ønskede du kun at nyde dine Eiendele her for evigt, og da skulde du aldrig lyde Evangeliets Forskrifter. Det er Døden og ikke dig, som Kirken og de fattige bliver Tak skyldige. Men Gud lader sig ikke spotte. Det som er dødt, maa ikke gøres i Helligdommen. Ofre et levende Offer. Forlad dig paa det guddommelige Forsyn og fuldbyrd din forhaandenværende Pligt, og du skal blive lig de Brønde, som ikke udgræses derved at meget hentes deraf. Saa ikke sparsonit, men saa rigeligt, og du skal ogsaa høste rigeligt. Laan din Tid, dine Evner, dine Penge og alt ud paa Rente til Gud. Han er rig og skal rigt betale dig tilbage.—(Af Vasilins.)

Hun var udlevet.

For ikke længe siden kom en Midaldrende Mand og bankede paa hos os og spurgte efter Presten. Da han fik vide, at han ikke var hjemme, syntes han noget raadvild. Jeg spurgte ham da, hvad han ønskede, og han svarede: „Jeg har mistet min Moder, og efter som hun har hørt hjemme her, og min Fader ligger her, tænkte vi, at vi kunde saa begravet hende ved Siden af ham.“

Mit Hjerte rørtes af Medlidenshed, og jeg udbød: „De har lidt et stort Tab.“

„Na ja,“ svarede han uslende, „det er i almindelighed tungt at miste sin Moder, men vor Moder var udlevet. Hun gif Varndommen, og hun var ligesaa sjælelig som legemlig svag, hun var baade sig selv og andre til Byrde. Vi var syv Søskende, og vi kom overens om at have hende et Aar hver. Men jeg har haft hende mere end min Del; thi hun var alfor Svag til at flyttes, da min Tid var ude, og det var over tre Maanedre, før hun døde. Men hun var dog engang en god Moder og austrengte sig haardt for at turne opdrage os.“

Uden at se paa den hjertelige Mand's Ansigt henviste jeg ham til den nærmeste Prest, hvorpaa jeg gif tilbage til mine smaa. Jeg betragtede disse smaa glade Ansigter, som imite eller tabte sit glade Udtryk, efterhaanden som jeg blev glad eller mismodig — disse smaa, for hvis Ære intet Ord er saa smukt som „Moder“ — og jeg undrede om den Dag nogensinde vilde komme, da de vilde sige om mig: „Hun er udlevet.“ „Hun er baade sig selv og andre til Byrde!“ Og jeg haabede, at jeg maatte være gaaet til Hvile, før den Dag kom. Gud forbyde, at jeg skulde overleve mine Børns Kjærlighed! Lad mig heller dø, medens en Del af deres Hjerte tilhører mig, at deres Taarer maa væde min Grav.

Da Kloffen ringede til denne Moders Begravelse, gif jeg til Kapellet for at vise den gamle fremmede den sidste Ære; thi jeg søgte, at jeg godt kunde fælde nogle Taarer ved at tænke paa hende, omend hendes egne Børn ingen havde at ofre paa hende.

„Saa var engang en god Moder, som anstrengte sig haardt for at opdrage os.“ „Saa var en Byrde baade for sig selv og andre!“ Disse grusomme, hjerteløse Ord, lød for mine Øren, idet Aften blev haaret ind.

Klokken lød længe og klar, indtil dens Malmtunge havde talt alle den trætte Moders Aar 1—2—3—4—5, hvor klart og næsten minuttet hvert Slag fortalte om, hvor fredelig hun dengang ofte slumrede ved sin Moders Bryst og hvor lykkelig hun var ved at sidde paa sin Faders Knaa i Skumringen. 6—7—8—9—10 ringede Fortællinger om hendes Veg paa Grønshøvet, i Engen og ved den stille rielende Bæk. 11—12—13—14—15 talte om alvorligere Ting som Skolegang og smaa huslige Pligter. 16—17—18—19 fortalte om den unge Piges henrivende Fantafibilleder og den første Kjærligheds Drøm. 20 offer os den lykkelige Brud. 21 forestiller os den unge Moder, hvis Hjerte flyder over af en ny, stærk Kjærlighed, som Herren har vakt i hendes Bryst.

Derefter vidner Slag efter Slag om hendes bedste Aar — om hendes Kjærlighed, Haab og Trøst, Sorger og Behøveligheder, som hun maatte gaa igjennem i disse lange Aar, indtil endelig 50 lød skarpt og tydeligt. Fra 50—60 talte hvert Slag om den gamle Moder og Bedstemoder, som gjenoplevede sine Glæder og Sorger ved sine Børn og Vænebørn.

Enhvert Aar af den store Familie vilde da have Bedstemoder hos sig, og det, hvorfor det dreiede sig, var gjerne, hvem der skulde saa Lov at beholde hende. Men int. Klokken vedblev at slaa! 70—1—2—3—4. Hun begyndte at blive svag, bliver noget hjælpeløs og er ikke altid saa tilfreds og fornyet som før. Hun drager fra det ene af Børnernes Hænder til det andet, 80—1—2—3—4. Al! nu gaar hun i Barndommen. Nu er „hun udlevet; hun er en Byrde for sig selv og andre.“ Det vil sige: Hun kan ikke mere være til Nytte for sine gjerrige og pengegrådige Børn.

Nu lyder Slaget 80 — og Ekkoet svarer fra Kirkegården! Nu ligger hun her, stiv og kold i Kisten. Nu gjør hun ingen noget Broderi, behøver ingen Hjærtog, maen venlige Ord, ingen smaa Tjenester mere. Jeg syntes, der viste sig et Udtryk af Taalmodig Overbærenhed og Sorg over uigjengældt Kjærlighed paa det Marmorhvide Kuffet. Hendes Børn var der, fladte i dyb Sorg, og og vi erindrede den Zernhaarde Mand's Ord: „Saa var engang en god Moder.“

Da Klokken tænk, gik den fremme-

de Pastor op paa Prædikestolen. Han havde en adelig Goldning og en stærk, klar Stemme; men hans Haar var Sølvhvidt. Han læste flere Skriftsteder, som udtrakte Guds Omfarg for svage Mennesker, og i særdeleshed om, hvorledes han vaager over dem, naar deres Haar bliver graat, og de mister deres Styrke. Derpaa gjorde han nogle rørende Bemærkninger over den menneskelige Svaghed og om, hvorledes vi alle er afhængige af Gud, og formandede alle de tilstedeværende til at søge Fred med Gud, medens de endnu var friske, saa at de kunde træste sig ved hans Forjættelser, naar de blev svage og modfaldne.

„Da,“ sagde han, „hal den levende Gud være din Tilflugt, og hans unge Arme skal bære dig.“ Derpaa lænede han sig ud over Talerstolen, betragtede den døde Omverfald og sagde ærbødig: „Siden jeg var et idet Barn, har jeg agtet de gamle, men før jeg selv til graat Haar, har jeg aldrig vidst, hvor megen Kjærlighed og Sympati disse har Met til at forde af deres Medmennesker. Men nu føler jeg det. „Vor Moder,“ tilføjede han næsten sønt, „som nu ligger død foran os, er fremmed for mig ligesom alle hendes Børn. Alt, hvad jeg ved om hende, er, hvad Sønnen idag har fortalt mig, nemlig, at hun kom hid fra et fjernt Land for 30 Aar siden som en lykkelig Brud, at hun paa dette Sted har tilbragt næsten hele sit Liv og strævet som kun en Moder er istand til at opdrage sine Sønner og Døtre, at hun fortalte sit Hjem her, fladt i Catedragt for at være hos sine Børn, indtil Helbred og Styrke forlod hende. Gud forbyde, at eders Samvittighed nogenstunde skulde have Grund til at anslage eder for at have slaget over, at hun i det sidste var eder til Besvær.“

„Var forsigtige, naar I kommer tilbage til eders Hjem, med Henfær til det Eksempel, I givet eders Børn; thi I vil visse komme til at hyste Arngten, af hvad I saar, naar I selv gaar paa Gravens Mand. Jeg beder eder som en Ven, som en, der selv har naaet Livets Aften, aldrig at sige hverten i eders Familier eller i eders himmelske Faders Hørelse: „Saa var udlevet. Vor Moder var en Byrde for os.“ Aldrig! Aldrig! En Moder kan aldrig leve saa længe! Nei; naar hun ikke længer kan hjælpe sine Børn eller maaske ikke engang kan hjælpe sig selv, kan hun falde som en dødelig Pægt paa deres Byst og ved sin Hjælpløshed fremkalde alle deres Hjertes gode og adle Følelser.“

„Hævet da, stoffets trætte Moder Din Smerte er forbi, Evig Gæder skal være din Kro.“ — (Signal.)

I Kirken.

Naar du gaar i Kirken ind,
Og jætter dig ved Koret,
Løst da op i Von dit Sind
Til ham, som gav dig Ordet,
Kraft bort af Verdens Krig og Strid,
Kraft op dit Hjertes Døre,
Aanden hvælter til dig blid
Lad mig din Sjæl til Himlen føre

„Hvad hjælper Kere, Guld og Magt!
Det alt engang forgaar.
Og naar du bli'r paa Sengen lagt,
Din Sjæl, den blir saa saar.
Da tænker du paa hine Dage,
Naar du til Kirken for,
Paa Helligaandens milde Tale,
Som lød fra Kirkefor.“

G.

„Barnet maa da have lidt moro.“

„Barnet maa da have lidt moro,“ tilføjede Mrs. A. at sige, naar hendes Mand forbyde deres trettetaarige Datter at streife omkring ude paa Gaden i Mørkningen. „Du har vist aldrig været et Barn selv, siden du ikke under hende beime lille Fortælling. „Saa ond kan det da gjere hende?“ „Saa ser ikke noget godt ide paa Gaden om Aftenen. Paa den Tid bør Børn være hjemme.“ sagde Manden. Men Moderen vilde ikke lade sig belære. Aften efter Aften smuttede Pigen med Moderens Bideude ud af Huset og var om Aftenen mest at se, hvor den voksne Ungdom drev sit laade Spil.

Med rette vil du spørge, Hæere Læser: Hoorledes kunde en saa fornuftig og indsigtsfuld Mand som Dr. A. saale dette? Han maatte jo vide, saant? Nu, det gif ham som mangen anden. Julel var ham mere uforsageligt end Strid og Trætte i Hjemmet. Gudsfreden var for ham vigtigere end Familiens Kere og Barnets lykkelige Fremtid. Derfor indlod han at bruge sin Myndighed for sin forblindede Gustru. Og han beroligede sin Samvittighed dermed, at han vistnok meget svagt, forsagte at advare hende. Og hermed lod han det bero, saa meget helere da Datteren nu mindre aabenlyst, og helst naar Faderen var borte, holdt paa med dette Uvæsen.

Men da Datteren merkede, at hun til Medhold af Moderen, blev hun endda driftigere. Endnu før hun havde gjenneaaet Byens Skole var hun sig ad som de voksne Piger. Og om Faderen nu og da tilfætre om en eller anden saad Strog af hende og irriterede hende, saa løste hun for ham, og Moderen forsvarede hende altid.

Kogle uvidelige Rabofouer, som med Forbanfelse havde set paa Pigen's Færd, syntes tilfaldt, det var

deres Pligt at søge at aabne Moderens Øine. De gif til hende og fortalte, hvad de havde seet af hendes Datter. Men hvad blev Udfaldet? Hoorledes kan I da tænke saa ondt om hende? Hun er da bare et Barn endda. Og hvorfor skal man da opholde sig over saadant? Har ikke I ogsaa engang været unge? Barnet har bare lidt moro. Skal hun da aldrig saa komme ud i frisk Luft? „Men tænkt da paa“ — „Hvad skal jeg tænke paa? Jeg har længe vidst, at I ikke kunde like Anna. Det er bare Misundelse, som taler ud af eder.“ Stuffedede og saarede forlod Rabofouerne Huset. „Har du gjort det?“ spurgte Mrs. A. Datteren, da Rabofouerne var gaaet. „Nei, Mama, vi har bare lagt derude.“ „Ja, det var det jeg jagde. Lad dem bare jnatte.“

Og Datteren blev ved som før. Og saa da hun var færdig paa Byens Skole, holdt hun paa med det samme. Ingen hindrede hende. Saa snart det blev mørkt, smyg hun sig ud paa Gaden. Moderen saa ikke efter hende. Ofte gif Forældrene tilengs, og Datteren var endnu ikke kommet tilbage. Hun kom ikke hjem, før længe efterat de var sovnet ind. Om Moderen nu og da gjorde lidt Indvendinger imod dette, saa løste Datteren for hende.

Og hvad blev saa Enden? Anna var endnu ikke faldt sytten Aar gammel, saa kom den Ulykke over hende, som alle velmenende Raaber længe havde forudsæet og sagt at afvende. Nu fik Moderen nok Øinene op. Men nu var det for sent. For sent var det, at hun nu journeyede sig og laggede, for sent, at Manden gjorde hende bitre Bebreidelser. Og det værste var, at Forældrene maatte erkende, at de selv var Skyld i denne Skam og Ulykke, fordi de havde været saa sørgelig Selvsindige og ubegribelig Forsømmelige og Eftergivende overfor sin Datter. Hvergang de saa paa sin faldne Datter og tænkte paa, at dette vilde forgifte hele hendes Liv, sølte de knusende Bebreidelser i Hjertet.

Hæere Mødre, I som læser denne Tildragelse, hvorledes er det med eders Døtre? Vigner de denne Anna? O, jeg beder eder indtrængende, tag eder af Ungdommen, vaag over dem, især naar den Tid kommer, at de er færdige fra Skolen, og Hjemmet gjerne lader dem saa mere Frihed. Intet hevner sig mere i Livet end det, at Børnene i denne farlige Tid soar for megen Frihed. Lad eders opvoksende Døtre saa hjælpe til med Husholdningen og lære Modlavning. Lar dem at benytte Tiden vel og vogte sig for Lediggang. Og om I ikke kan give dem nogen Rigdom med, naar de skal ud i Livet, saa

vil de dog være meget lykkeligere end mange andre, som ikke har lært huslig Sosiel. Men fremfor alting vil jeg bede eder: Lad ikke eders uvollende Døtre saa Lov til at slange om paa Gaden om Aftenen. Mange vil indvende: Mine Døtre er ikke lig denne Anna, jeg behøver ikke at være kange for dem. Men det bekendte Ordsprog siger, at Afsledning gjør mungen til Tvo, og Lediggang er Djævelens Hovedpude. Om de ikke selv gjør noget Ondt, saa haar de dog se mangt, som en forstandig Moder skjuler for sine Døtre, saadant, som skur Dagslojet. De største Laster skjuler sig i Mørket og holder sig i Strygene og Vaggaderne. Repar din Datter for saadant! En uberygtet, tugtig Datter er en Værd for et Hjem, en kysk Hustru er en Mandes Arøne. — („Der Lutheraner.“ At.)

Frelse for intet.

For en Tid siden, fortæller en Brevst, besøgte jeg en gammel Mand, som syntes at være meget bekymret for sin Salighed. Jeg fandt det vovsikkert at saa ham til at begribe, at Frelsen er en fri Gave fra Gud ved Jesus, Sunders Frelser. Til sidst sagde jeg til ham: „Hvis nu jeg skulde gaa og købe noget til dig i en Butik og betale for det og sende det til dig, behøver du du at betale noget for det?“

„Nei,“ svarede den gamle, og det lysnede i hans Ansigt. „det var betalt for.“

„Behøver du at love at betale for det nogenstunde i Fremtiden?“ svarede jeg dernæst.

„Nei,“ sagde han, „jeg fik det da for intet.“

„Saaledes,“ sagde jeg, „er det med Frelsen, den Herre Jesus har betalt den fulde Pris for den. Han købte den for os med sit eget dyrebare Blod, og nu sender han den til os i Evangeliet og tilbyder den til enhver Synder som en fri Gave.“

„Ja,“ sagde den gamle Mand, idet hans Øine fuldtes med Tårer, „nu ser jeg det; det er Frelse for intet! Kristus har købt den for mig og giver den til mig for intet.“

Ja, vi bliver salige for intet ved den Forløsning, som er i Kristus Jesus. „Af Naade er I frelsede ved Troen, og det ikke af eder, Guds er Gaven, ikke af Gjæringer, forat ingen skal rose sig.“

Vi har ikke det allermindste, som vi kan købe Frelsen med. Profeten siger: „Vi blev som den urene allesammen, og al vor Retfærdighed som et befimmet Klædeplag“ (Ef. 2: 1, 5). Der haar ikke, „alle vore Mægjeringer er som et befimmet Klædeplag,“ men, „alle vore Retfærdigheder er som et befimmet Klædeplag,“ og vi kan da slet ikke vente at købe

Frelsen for nogle mindre Gilder. Frelsen er købt for os af Kristus med hans eget dyrebare Blod. Han kom til Verden for at gjøre Sunders salige. Hans Fødsel blev kundgjort af Engelen som Frelserens Fødsel. Da han blev omflaaeren, blev hans Navn kaldet Jesus, som betyder en Frelser. Hans Navn blev kaldet Jesus, fordi han frelser fra Synd. Og da Barnet Jesus blev ført til Templet, tog den gamle Simeon ham paa sine Arme og tattede Gud og sagde: „Herre, nu lade du din Tjener fare i Fred; thi mine Øine har set din Frelse, som du har beredt for alle Folkets Reton.“ Denne Frelse, som er i Kristus Jesus, tilbodes Sunders i Evangeliet uden Penge og uden Betaling. Det er Frelse for intet. Evangeliets Skald til Sunders er: „Hvo der vil, tage Livets Vand uforstødt“ (Mat. 22, 17). Jesus siger: „Jeg vil give den berstige af Livets Vands Skilde uforstødt.“

Uforstødt betyder for intet. Saa lad Sundersen tage Frelsen uforstødt, for intet. Det er den eneste Naade, hvorpaa han kan saa den.

„Tro paa den Herre Jesus Kristus, saa skal du blive salig,“ siger Guds Ord. Og at tro er ikke at gjøre noget, men det er at stole paa det, som allerede er gjort, det er at tage imod det, som tilbydes for intet, det er rolig at forlade sig paa Jesus, i hvem alene er frelse. Naatte hver befymret Synder se, at alt er gjort, som maatte gjøres, og at Frelsen er at saa for intet. En gammel Sjælesørger har sagt: „Vi toler om, at vore Sunders bedrøver Jesus, og det gjør de. Men ingenting bedrøver ham saa meget som vore cleudige Tvil om hans underfulde Naade, som bevarede ham til at erbetne for os en fuldkommen Frelse, vore Tvil om hans dyrebare Ord, i hvilket Frelsen tilbydes os for intet.“

„Nuvel, alle I som træffer, kommer til Vandene, og I, som søger Penge har kommer, kjøber og eder, ja kommer, kjøber uden Penge og uden Betaling Vin og Me!“ (Ef. 5, 1). — „The Lutheran Pioneer.“

I. A. Stov

Rasjerer for Pacific Distrikt, 2138 So. 3 St., Tacoma, Wa.

„Nordmandene i Amerika, deres Historie og Beford.“ Vi anfører Agenter for Martin Alvestads nye Bog, som der har været krenet som meget om i Bladene. Skriv til os efter Agentbetingsbillet. Vi sælger ogsaa hans Værebog, „Selskabs og Engellst.“ Pris \$1.00, og hans „Engellst-Norsk Ordbrug med fuldstandig Udvalgtebetegnelse.“ Pris \$2.50. Histoers Book Company, 2601 6th St. South, Minneapolis, Minn.

Dr. A. P. Johnson,
Korset Pæge.
Kontor: 938 Pacific Avenue
1200 Northrup Street
Kontor-Telefon: Main 1887, Residens-Telefon: Wash 1203
Papal: 701 So. 4 Street.
TACOMA, WASH.

Gaa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eters Doktor Recepter samt for næste Familie Mediciner af alle Slags — saaledes: **Dofmanddraaber, Raftadraaber, Rigabalsom** etc.
Apothekeren er altid villig til at give Raad om Infes.
Post-Ordres ekspederes pr. Dagsaende.
Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 12 Ave. Sj. Pike Street
Seattle, Wash.

PORTSMOUTH HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal
Rimelige Priser. Godt Betjening. Madene i alle Delester. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Strik eller vor Baling af Mønstretørst Rokk, Væstfanger, Mønstretørst, Tøstetørst, Sølvstøber, Alder, Væstfanger og Kisteballe. Strik næst til os.

Standinavisk
Begravelsesbureau
C. O. LYNN.
Telefon Main 7202
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Lutherist Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York
Lutherist Hus ved det nye Landingstæde for Emigranter, Barga Office.
Kristeligt Hæberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Bakst E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne til med Raad og Naad.
Koff., som kommer fra N. og, tjenes med Høft Line Street nær Star-tit Vægen.

Oplag fra Luther Publ. Høuse.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasser Linier

WISSELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sko, om du kjøber hos Smith & Hendrichsen Shoe Company, 938 Pacific Ave. Tacoma. Kjøbt toled. Pævn „Herald“.

Sam Crow House Furnishing Company.
Complete udvalg
Linoleums, Carpets, Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE., SPOKANE, WASH
Telephone Main 2494

NORRLANDS PHOTO CO.
Ejbernet af I. Avenue og Broadway, Ballard, Wash.
Standinavisk toled.

KLÆBE DRUG CO.
(Etableret 1898)
For Specialitet er at afgjøre Recepter med bragte fra de standinaviske Lande.
Stanwood, Wash.

The Post Office Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Klædehandlere
Er det næste Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 106
Residence - - Rod 3681
Main 2812
Undertaking Parlors and Chapel, Maps Block, 1053 Elk St., Bellingham, Wn.

"Pacific Herald."

Trifaldigt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbiterianerne for Pacific-Distrikt af den Nordre Skandinaviske og en Komité.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Subskriptionen indsendes til Pastor H. D. Hjerte, South Bellingham, Wash.

Alle Bøger, Besøgstjælper og Notiser sendes til Pastor Ove J. S. Prens, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besjærges af Pastor S. W. Hjernegård.

Erve adresser til "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil man ha.

Bladet løst

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Kaademidlerne.

Omendkjøbt Forsøgningsværket er fæstet paa Korset og Syndernes Forladelse er erhvervet, saa kan dog denne Forladelse ikke paa anden Maade komme til os end ved Ordet. Thi hvad vilde vi ellers vidst om, at dette er fæstet og skal skjæles os, hvis man ikke forstod det ved Prædiken eller det mundtlige Ord? Eller hvorledes skulle de kunne gribe og tilegne sig Tilgivelsen, de, som ikke havde fast ved og tro paa Skriften og Evangeliet? Derfor betegner Paulus det prædikede Ord som Salighedsmiddel (1 Kor. 15, 1 f.) Men bringer det os Salighed, saa bringer det ogsaa Tilgivelse; thi Salighed og Tilgivelse er det samme. Ja Herren betragter sit Ord ligesom som Bæret af hans fuldestgjørende Fortjeneste. Thi medetfor at sige: I ere rene formædelt den Lydigbed, hvormed jeg gjorde Jorden for min Fader, siger han: I ere rene formædelt det Ord, som jeg har talt til eder." (Joh. 15, 3).

Guds Ord er Liv.

Men hvor Syndernes Forladelse formædelt Kristi Fortjeneste er, der er Liv. Derfor betegner Herren sit Ord ogsaa som Bæret af Livet, Joh. 5, 24: "Sandelig, sandelig siger jeg eder: hos som hører mit Ord og tror den, som mig indsendte, har et evigt Liv." Og Joh. 8, 51: "Sandelig, sandelig siger jeg eder, dersom nogen holder mit Ord, skal han ikke se Døden evindeligt." Ja i Joh. 6, 33 erklærer han: "De Ord som jeg taler til eder er Mand og Liv."

Og Joh. 12, 50: "Min Faders Ord er et evigt Liv; derfor, det jeg taler, taler jeg saaledes som Faderen har sagt mig."

Naar da Evangeliets Ord bliver kaldt Livets Ord, saa betyder det intet andet, end at de i sig indeholder og bringer Syndernes Forladelse og det evige Liv.

Men hvorledes? Er ikke Kristus selv Livet? Har han ikke sagt til Thomas: "Jeg er Veien og Sandheden og Livet?" (Joh. 14, 6) Og til Martha: "Jeg er Opstandelsen og Livet?" (Joh. 11, 25.) Derfor har han knyttet det sande Liv til Troen paa sig selv. "Over den, som ser Sønnen og tror paa ham, skal have et evigt Liv," siger han Joh. 6, 40. Og: "Over den, som lever og tror paa mig, skal ikke dø evindeligt."

Kristus er i Ordet.

Videlig er det saa, at Kristus selv er Livet, og dog er der ingen Hverensindstængelse, naar det siges at Ordet er Livet; thi Sønnen er i Ordet. Just derfor bringer Guds Ord Syndernes Forladelse og Liv, fordi det bringer Kristus. Bageret stiller Lærsten, fordi det er faldt af Vand; derfor har ogsaa de hære Fædre alle sammen drukket af det i fulde Drag. Og en saadan inderlig Forening, som den mellem Kristus og Ordet, er ikke blot mulig, men indenfor Guds Riges Grænser fuldstændig naturlig. Menesteligt Udvalg er tilvise enten Vagn eller dog kun flager af Tungen. Gud derimod giver, naar han taler. "Thi han sagde, og det skede; han bød, og det stod der." Menestene kunne nok altid komme og ønske Fred; det vil ikke nytte meget; men naar Kristus træder frem blandt sine levende Disciple med Fredsønsket, da bliver ved hans Ord deres Hjerter rolige, ligesom det Galilæiske Hav følger. Han giver ikke saaledes, som Verden giver. Naar han altsaa i sit Ord siger til dig: "Den, der tror, bliver retfærdig," og du tror, saa er du retfærdig; thi hans Ord er almægtigt og sandt. Derfor, fordi det er den levende Guds Ord, derfor bærer Ordet paa sin Vinge Kristi blodige Lydigbed ind i Hatten og Paladset. . . . Og hvad enten det lyder fra Kristi eller hans Apostles Mund, saa er det Guds Ord, og bringer sandelig med sig Syndernes Forladelse, Liv og Salighed.

Bibelen er Guds Ord.

Hvor er da dette Ord at finde? I Skriften, i Prædikenen og Absolutionen. Her som der, fra Prædikstolen, i Kammeret og ved Alteret gæder det dem retfærdige, som tror paa det. Saa ser du da, at den hele Kirke er fuld af Syndernes Forladelse (Kubber). Men ligesom Guds Ord er et

Kaademiddel, saa er det ogsaa et Demmens Midde. "Hvo mig forogter," siger Kristus Joh. 12, 48, "og ommener ikke mine Ord, har den, som han dommer. Det Ord, som jeg har talt, det skal domme ham paa den yderste Dag." Gud handler med os overhovedet ved sit Ord, og vi Menestere handler ikke paa nogen anden Maade med himmelen indlydtes. . . .

Saa modtager vi Syndsforladelsen i Ordet. Den, som ikke griber den i Ordet, kan naabe sin Mund saameget, han vil, han naar den ikke. Hjelpeklid som en Vandrer kommer over Strømmen, naar han ikke bruger Broen. Derfor prise vi Gud og Hjertet, fordi han har givet os sit Ord, i hvilket vi kunde gribe hans Syndsforladelse. Hvorledes skulle vi ogsaa kunne holde Stand og bestaa imod Lovens Anklage, mod Djævelens store Magt, mod Dødens Straf og mod Helvedes Angit og Fortvivelse, naar vi ikke omsatte det hære Evangelium som et Træ, og klærede os fast dertil ude paa de dybe Vand, i den stærke, voldsomme Storm, under Dødsangstens Vølger og Søvet.

Sværmerne ikke tilfreds dermed.

Gamle og nye Sværmerter er maaste mindre tilfreds dermed. De lære snarere: Enhver maa idetmindste en Gang i sit Liv have forannet den Stemme fra Himmelen: "Min Zøn var frimodig, disse Synder er dig forladte." . . . Det skal være Retfærdiggjærelse. "De vise ikke den til det hære Evangelium," siger Luther, "men til et ydelsøst Liv og sige: 'Saa stille uden at udrette noget, som jeg har stonet, og du skal ogsaa erføre det, da vil den himmelste Stemme komme og Gud selv tale med dig! Ser du da ikke Djævelen, han, Fienden af al guddommelig Orden? Se, hvorledes han har lodet dig staa og gabe hen i Veiret, og da under dette river fra dig Stien og Veien, Slige og alt, hvorved Kanden skal komme til dig, nemlig Guds hære Anordninger i den sande Daad og det mundtlige Ord, og hvorledes Djævelen vil lære dig, ikke hvorledes Kanden skal komme til dig, men hvorledes du skal komme til Kanden, saa du skal lære at rejse paa Stærne og ride paa Vandene; og de sige dog ikke: hvorledes eller naar, hvor eller hvad, men at du skal erføre det som de."

Gud handler med os igjennem Kaadens Midler.

I Birkeligheden vil Gud ikke handle skjult og hemmeligt med Kanden, eller gjøre noget Særegt med enhver, hvem kunde da vide, hvor han da kunde finde og træffe ham; men han har ordnet det saa, at Syndernes Forladelse adentart skal være

knyttet til Ordet og Sakramenterne, for at man kan vide, at det, som sker der, er Sandhed fæstet af Gud. Sig ikke i dit Hjerte: "Hvo vil fare op til Himmelen? nemlig for at hente Kristus ned, eller hvo vil fare ned i Hænderen, nemlig for at hente Kristus op fra de døde?" Meget mere er Ordet dig nær i din Mund og i dit Hjerte, det er Troens Ord, som vi prædike." Saaledes taler den Retfærdiggjærelse, som er af Troen (Rom. 10, 6-8).

Og for at ingen skal være i Tvivl om, hvorledes Apostelen Paulus har ment det, fortæller han B. 9 og 10. Retfærdiggjærelsen foregaar saaledes, at du griber, og besjænder det prædikede Evangelium med dit Hjerte. "Thi dersom du besjænder den Herre Jesus med din Mund og tror i dit Hjerte at Gud oprejste ham fra det døde, da skal du blive salig. Thi med Hjertet tror man til Retfærdighed; men med Munden besjænder man til Saliggjærelse." Hvor staaer der en Stavelse om Guds uformidlede Tilfale, om himmelst Stemme eller Rignende. Meget mere er det det Ord, som Apostlene have prædiktet, der bringer Syndernes Forladelse. I det skal du gribe den. Griber du den ikke der vil du forjæves flere mod Himlen efter Maade. Sandelig Sværmeriet stikker i Adam og hans Øren fra Begyndelsen af indtil Verdens Ende som en Gift, indpodet dem af den gamle Døge, og det er alt Kjætteris Løst, Kraft og Magt. Derfor skulle og maa vi staa fast paa, at Gud ikke vil handle med os Menestere uden igjennem sit udvortes Ord og Sakrament. Men alt hvad der med Tilfættelse af dette Ord og Sakrament bliver rost som Mand, det er Djævelen. — (Af Dr. Prens' "Synderens Retfærdiggjærelse.")

Det sidste Ord.

En fornuet Herre, som i et Selvskab traf sammen med Præsten K., fortalte denne, at han selv, naar han havde Tid, ogsaa undertiden gik til hans Prædikener. Men Et var ham ved disse Prædikener lærdes paa, at de nemlig igjennem saa mange Aar havde altid blet et Hovedindbald; i dem alle talte han om Menestere Syndighed og naturlige Glædelighed og om Forløsningen ved Kristus. Da Evangelierne og Epistlerne gave saa skont Stof til Afvejning og saa mangehaande Themaer, saa havde han ofte i Stillehed forundret sig over, hvorledes han dog har sig ad, at han i enhver Prædiken, om det ikke var for i Slutningen, kunde komme ind paa denne sin Indsigelsesstand, og hvorledes det kunde lykkes ham altid at komme ind

derpaa ogsaa der, hvor man neppe skulde have formodet det.

Derpaa svarede R., at han erindrede engang at have læst om en Præst, som ogsaa i enhver Prædiken, og han holdt mange, forkyndte Livets Vej og den Synderen tilbødte Vej i Kristus og advarede for Dødens og Helvedes Vej. Thi sagde hin Præst, denne Prædiken kunde være den sidste, som enten jeg holder, eller som dette eller hint Kænnelse af min Menighed, som maaske er sin Død nær, sit høre. Saa vil jeg derfor ikke forsinne den sidste Anledning til at kalde Synderen til Veb og henvise ham til Kristus, paa det at ikke en af de Sjæle, Gud har betroet mig, engang for hans Dom skulle anlage mig og sige: „Jeg hørte engang en Prædiken af dig, og det var den sidste, jeg hørte, med det lille Spørgsmaal i mit Hjerte: Hvad skal jeg gjøre for at blive salig? Men du besvarede ikke dette Spørgsmaal for mig.“ Disse Ord, fortættede R., har jeg taget mig til Hjerte og gjør ogsaa efter dem. Jeg frygter ikke, som De sagde, til ender af mine Prædikener blot leilighedsvis Kristentrosens Grundsten, men paa den ere alle mine Formaning og Belæreiser grundede. Man siger om mange Kæmpe, som altid vilde beholde Ret: de maa altid have det sidste Ord. Men jeg idetmindste vil gjøre, hvad jeg kan, til at bevirke, at han, som alene har Ret, verdens alle Kæmpe ere Bøgnere, dog kan have det sidste Ord til den døende Synders Hjerte og Øre. Thi man behøver blot at gaa til Dødsleiet, som vil man lære, hvad der, naar det kommer til Stykket, er den sidste Braad og Trøst.

Den fornemne Herre laug eftertanksom, og blev siden seet oftere og meget mere opmærksom ved R.'s Prædikener. — (B. S.)

Tøbt og gjenfanden.

Sønnen var konfirmeret. Nu skulde han bort fra Hjemmet.

Roderen pakkede hans Kiste, lagde ny Testamente og Salmebog deri, bad ham om endelig ikke at glemme Guds Hus.

Saa kom Afslæden. Roderen tog sin Gut ved Haanden ind i deres pene Stue. Denne over Sofan hang et Billede af Gården, der hører det fundne Jaar hjem paa sine Skulder.

Det Billede var sættet ind i hele Suttens Barndom. Hvor havde Roderen sit talt til ham om alt, hvad Jerseren havde lidt paa sin Gårdegang, hvor havde Roderen sit siddet med ham foran det Billede og sunget sin kjæreste Salme:

„Jerseren er mig en Gårde god, hos ham skal jeg intet savne!“

Nu stod han for sidste Gang sammen med sin Moder foran Billedet. Det var noget saa kjært, han skulde til at tage Afslæden med nu.

Det var umuligt for ham at holde Tøtterne tilbage, da Roderen lagde Sønderne paa hans Hoved og sagde: „Glem ikke den gode Gårde, han være med dig, min Søn!“

Saa var han da ude i Verden. Mange Døer aabnede sig for ham. Mange Sønder rulle sig ud indom ham. Fra mange Sider lød det: „Gaa med os!“

„Kul se, hvor han er usfordlig!“ lød det fra Kammeraterne.

„Og usfordlig vilde han da ikke være. Han gik med dem til det, det var deres Lyst.“

Men om Aftenen oppe paa Kammeret som Tøtterne derhjemme fra, som Roderen sidste Nætt: „Glem ikke den gode Gårde, han være med dig, min Gut!“

„Og Sønderne holdede sig. Sønderne hørte sig.

„Kul, kens, han gaar virkelig i Kirke om Søndagen — hver eneste Søndag! Og han gaar i Missionshuset — han vil vist spille Helig.“ lagde Kammeraterne, „ligt et Høved!“

„Og et Sørgelighed vilde han ikke være. Saa holdt han op med at gaa i Kirke og Missionshus.“

Han blev ligesom de andre. Der gik Nat. Hans Moder døde. Han havde glemt sin Gud.

Men hans Gud havde ikke glemt ham. Dertil var der bedet allfor meget for ham.

En Dag gik han henad Gaden i den By, hvor han nemlig var kommen hen som Svend.

Han standede foran et Boghandlervindu.

Hans Dø gled ligegyldigt hen over det.

Med et blev de fængslede. Hvad var dog det?

Der hang jo Billedet fra Roderens Stue derhjemme, Gården med det fundne Jaar.

Det var for ham, som han skulde falde om. Alle Vindene derhjemme fra vældede frem. „Glem ikke den gode Gårde, han være med dig, min Søn!“ Hvor kunde han dog glemme det!

Aldrig kunde han glemme det mere. „Jeg er det Jaar, som vendte hen!“ hulkede han. Men ogsaa:

„D, hjælp mig, red mig ud igjen af Satans sterke Snare!“

Og Herren hjalp ham ud af Satans sterke Snare, Jaaret paa Gårdens Skulder blev ham. — (Signal.)

Sort Arbejdsselt.

Tacoma.

Pastor O. A. Lingelstad fra Val-lard prædikede i Vor Jersers Kirke Søndags Aften den 24de Nov.

Thantagning Day holdtes Guds-tjeneste i Vor Jersers Kirke. Bort Lands Præsident og vor Stats Gaverner opfordrede os dertil. Og vi, som hvert Aar under saa meget gode fra Herrens Haand, burde ikke være jense til at følge Opfordringen til at jamles og talte vor Gud. „Foot-ball“ og „Turkey“ spiller desværre allfor ofte Hovedrollen paa denne vort Lands Tassigelses Dag. Disse Ting burde dog blandt kristne idetmindste være en Bisag. Hvorledes tilbragte du Dagen? Var dit Sind og Hjerte fyldt med Lat og Pris, som steg op til Gud i Himlen? Eller bragte du den blot til at vikle Sagen?

Pastor S. A. Stub fra Seattle forrettede ved Guds-tjenesten Tassigelsesdagen. Værneforet sang ved samme Anledning.

Om Aftenen, Tassigelsesdagen, holdt Vor Jersers Menighed Jelt for sin Ungdom. Hele Menigheden Kvindeforeningen, Ungdomsforeningen, Vjæforeningen, Sangforet og Bunden var bedt om at komme. Der var ogsaa en Hof paa omkring 100 tilstede. Et kort Program udførtes oppe i Kirkens Auditorium. Pastor Preus sættede de Forsamlede velkommen. Bort Musikkorps gav et Par Nummer tilbedste og ledsagede Menigheden medens denne sang „Vor Gud Han er saa fast en Borg.“ Nordmændenes Sangforening var ogsaa tilstede og forsyndede Jeltigheden ved sin Sang. Vi sit høre bl. a. „Jons Bøgter hæver Kisten.“ Peter Nicholson sang en vakker Tenor Solo. Pastor Stub holdt en ven Tale, jærlig til de unge, hvori han søgte at begeistre de unge for Arbeidet i Menigheden.

Efter Programmets Jaldjærelse blev alle bedt ned i Kirkens Jeltstue-fede Selskabsal, hvor Komiteen udsat dertil af Menigheden med Kvin-dernes Hjælp havde dækket fem lange Borde, hvor de unge først blev bevarret og siden de gamle og Bø-urne. Professor Heimdahl fra Parkland var ogsaa bedt om at tale til de unge. Dette sit han Anled-ning til ved Jordet. Han talte med Liv og Begeistring, saa man kunde næsten kjæne at en del unge Kæ-nesser den samme Dag havde for-aret ham Guldbræt og Rjæde. Dette gjorde nemlig Studenterne ved Akademiet. Her ved Jordet talte og saa Pastor Preus. Saa sang Nord-

mændenes Sangforening og saa spillede Musik-korpslet.

Det var en i alle Dele hyggelig Jelt. Vi haaber at ogsaa den vil have velsignelsesrige Jølger.

Om Aftenen, Tassigelsesdagen, var der Jelt ogsaa i Mr. og Mrs. Skryeths Hjem i „Sigh Addition.“ Sønnen, W. Clifford og Kæthilde Olsen fejrede nemlig den Aften Brul-lop. Pastor Preus udførte Vielsen, hvorefter de Tilstedeværende Gjeftet beæfede om et udeligt dækket Bord, hvor de deligste Retter jerve-redes. Efter Maaltidet underholdt man hinanden med Musik og Pas-siar. Det blev sent før man skitted. „Herald“ vil ogsaa saa Veb til at æ-ple de angitte et langt og lykkelig Samliv.

Bellingham.

Den 19de November havde Jons Menigheds Kvindeforening, Past. Ordals Rald, sit aarlige Udvalg. Det gik godt og man jænte en ven Sam- Guds-Ravn se Hæ!

Jor nemlig har man indjat nye Koslamper i Jons Kirke i Belling- ham, Ordals Rald. Vjæne er nu meget bedre end før.

Den 8de Nov. havde Kvindefore-ningen i Jons Menighed, Pastor O. J. Ordals Rald foranstaltet en Jelt til Hæ for Kvindeforeningens Præsident, Mrs. Oscar Burg. Det traf til at være hendes Geburtsdag, og man tog heraf Anledning til at vise Mrs. Burg, at man sætter Pris paa hendes trosfaste og opjærende Arbejde i Kvindeforeningen. Man samle- des om Aftenen i Mr. og Mrs. Burgs hyggelige Hjem. Disse an- de intet, før man tog Huset i Besid- delse. Man kom heller ikke tom- hændt. En meget ven og god Ghu- gystol overrættedes Hægjæften som jærlig Bevis paa den store Jor- sam- lings Paakjæmelse af hendes Ar- bejde. Pastor Ordal talte for Kvin- deforeningen. Mrs. Burg tættede, Jorfriskninger jerve- redes af Kvin- derne. En meget hyggelig Aften til- bragtes det og vil mindes af alle. Jelten sluttede med, at man stæende sang, „Guds Ord det er vort Arve- gods.“ hvorpaa Hærens Velsignelse.

End Bellingham.

Kvindeforeningen af Vor Jersers Menighed End Bellingham havde nemlig sit halvoarlige Udvalg af Jærdiggjorte Sager. Der var en stor Jorjæmning tilstede, og det indkom en betædelig Pengesum, som delst sig til noget over \$100. Ved Kvindefore- ningens Røde hos Mrs. Præsten optoges 4 nye Medlemmer i Jæ-

ningen. Disse var: Mrs. F. Lee, Mrs. Thompson, Mrs. Nelson og Mrs. J. T. Salvorson.

Pastor og Mrs. S. Ingebritson fra Nir afslagde nylig Prestegaarden i Syd Vellingham et ventligt Besøg.

Santa Barbara.

Kvindeforeningen har nylig haft sit Udvalg af færdiggjorte Søger. Den folgte for \$125, hvilket vi hentes var meget godt. Men saa havde Foreningen ogsaa været flittig Karet igjennem med at forarbejde nyttige Ting baade for smaa og store. Ja, takket være Kvindeforeningerne haade her og andre Steder for deres opværende Virksomhed for Kirkens Fremgang og Velfærd! Kvinderne skal derfor ogsaa engang være sine Reg med Gudestrøg!

Mr. Ulven, Hustru og Søn har flyttet til Santa Barbara fra Silverton. De trives godt her; og hvem kunde ikke trives der i dette elskovsfulde Klima? De kommer sandsynligvis til at kjøbe sig et pent lille Hjem her om en Tid.

Andrew Langlo med Familie er kommen tilbage fra Norgesrejse og henimod et Dusin unge Mennesker fulgte med. De havde haft megen Glæde og Fornøjelse paa Rejse; dog syntes de at Sommeren i Norge havde været rogluld og kold iaar, og var derfor glade ved at være tilbage i Santa Barbara, hvor vi har Sommer Karet rundt.

Mrs. Jakob Hansen og Søn ankom nylig her til Santa Barbara fra Indianapolis, Ind. Datteren er her allerede før i Los Angeles. Did reiste ogsaa Mrs. Hansen og Søn efter nogle Dages Ophold her. De agter at bosætte sig der. Ganske Rinder dukkede frem ved Mødet med Mrs. Hansen. Indianapolis var i vort første Opholdssted i Amerika for over 41 Aar siden. Det var det at vi først lærte at kende den norske Synode og som i Fortidelse med den, idet vi var med i 1869 under Pastor Weisens — dengang Student — Ledelse at stifte den første lutheriske Menighed i Amerika. Den sluttede sig ved sin Organisation til den norske Synode Trods mange Trængsler, har i den første Tid af dens Tilværelse og under Raadetsvalgstriden, har dog Herren holdt sin Haand over den lille Menighed indtil denne Dag. Under Sandhedens Fortværelse grebes der lille Flok af en Begjæringens M og Barme, som neppe har været overgaaet noget Steds i vort Samfund. Noaske mere betom en anden Gang.

Til næste Aar tænker Menigheden paa at holde 40 Aars Jubilæum og vil ved den Leilighed søge at samle til Jæsten saa mange af dem, som

var med at stifte den, som muligt. Redaktøren og Hustru har ogsaa faaet Tillykke til at være tilstede. Vi saar nu se om det lader sig gjøre. Rejse er lang og kostbar.

Mrs. Nellie Reimersen fra Nebraska standet over en lges Tid paa Rejse til Los Angeles, hvor hun vil gaa paa Normalhøjskolen. Hun har gradueret fra den norske Afdeling ved vort Skolelærerseminar i Sioux Falls.

I det fiellige gaar alle her sin jevne, som vi haaber, fremadskridende Gang. Vi og til Hatter nogen tid, saa Menigheden har en jevn Vælt, om det end ikke gaar saa fort. Der er omkring 30 Børn, hvoraf den ældste er saavidt 15 Aar. Og kan vi nu ved Guds Hjælp, naar denne Værelst vokser til, saa oplært dem i Tugt og Herrens Formaning, og saaledes beholde dem ved vor lutheriske Kirke, saa vil ogsaa her om en Tid blive en stor Menighed. Herren giv, at dette maatte ske.

Portland.

Mrs. Jørgen og Minnie Hansen blev ægteviede i Prestegaarden den 21 de. De yngste har allerede oplaad sit Bannum i Sog Senter, Wa., hvor Mr. Jørgen har Ansettelse ved et Posters Co. deritids. Vi ønsker dem Lykke og Velsignelse i deres Dren!

Til trods for den store Forhøring af „Clearing House Women“ forsøjer alle stræbomme Arbeidsfolk frøndeles sit Brød ved arligt Arbejde og Guds Velsignelse.

Alfred Olsen og Josephine Rodwell ægteviedes den 27 Nov i deres Hjem. Al Lykke og Velsignelse tilslæ dem.

Kvindeforeningen har haft sin Aarsfest og glæder sig ved et godt Udbytte, takket være de mange hjælpomme Dænder.

Edriet Hagen og Familie og O. Guldberg med Familie er de sidste, som er optagne i Menigheden. Herren velsigne disse Hjætte og os alle i Tid og Evighed!

Los Angeles.

Mrs. Eger har været paa Engelen snart en Maanedes Tid, men er nu i Bedring saa vi kan haade hun snart bliver frisk.

Pastor O. W. Holden af Spokane Wash., er faldt til Pastor Egers Eftermand i Los Angeles, Cal.

Kvindeforeningen har nylig afholdt et to Dages Udvalg. Nitebend for som før at have det i Kirken afholdtes Udvalget, denne Gang i Hotel Majestics rummelige Sal, som var dekoreret for Anledningen. Da aarne havde arrangeret sine Bæret paa en meget smagfuld Maade og de

gik ogsaa raskt fra Haanden. Jalt blev der solgt Bæret for mellem \$250 og \$300.

At de mange og vane Gjenstande, som Damerne havde færdiggjort kan nævnes et stort og meget fint Gardangerisens Sengeteppe, flere Gardangerisensbordduge, „Centerpieces“ broderet i Stolprer, Sofapuder, det nye norske Baaden i Felt og flere norske og amerikanske Silkeslag.

Kvindeforeningen møder Torsdag mellem Jul og Nytaar hos Mrs. Westren, 300 N. Granada St., Alhambra. Mrs. Seeborg er Værtinde. Man behøve at møde paa Pacific Electric Depot 6th og Main St. N. I. Alle er hjertelig velkommen.

I den senere Tid har flere Nord Dakota Folk kommet til Los Angeles for at overvintre. Flere af dem agter at lægge Tilbagereisen om Puget Sound, naar Vaaren kommer. Vi gamle bekjendte som er komne tilbage, kan nævnes Carl Olsen og S. W. Gaugestad med sine respektive Familier. Demgang tør vi tro at Mr. Gaugestad og Mr. Olsen vil slaa sig til her i Byen.

Cassland.

Pastor M. A. Christensen, den nuværende Prest i Ballard, Washington, er faldt til Prest for den norske Menighed, som nylig stiftedes i Cassland. Han har lovet at betjene denne Menighed i allefald i et Par Maaneders Tid. Han reiste derned den 28de ds. Familien forbliver i Ballard. I Pastor Christensens Fravær betjener Pastor Tingelstad Zion's Menighed i Ballard.

I St. Paul's English Evangelical Lutheran Church gaar Arbejdet sin jevne Gang. Der er ikke nogen opsigtsvækkende Forøgelse i Menighedens Talsantal, men flere nye Familier er dog komne til i den sidste Tid. J. W. Sterud med Familie, som før var Medlemmer af vore Menigheder i Portland og Eureka, samt hans Broder G. W. Steruds to Børn, af hvilke den ene er konfirmeret, blev optagne i Menigheden ved sidste Møde. J. P. Johnson og Familie, tidligere Medlemmer af Synodemeningen i McJutosh, Minn., har begjæret Optagelse i Menigheden. Vi ønsker dem alle velkommen. G. W. Sterud og Hustru har sluttet sig til den nye norske Menighed, som blev stiftet under Synodemødet. Denne nye Menighed venter nu bare paa fastt Prekt for at komme i ordenlig Virksomhed. Og da der er mange norske i Byen og Omegn har denne Menighed ganske vist en meget lovende Fremtid for sig. Den har hidtil været betjent af Pastorerne Grønberg og V. Carlén fra San Francisco, af hvilke den sidstnævnte nu holder Gudsstjeneste her hver Søndag Aften.

I St. Paul's Menighed har Konfirmandklassen, som tæller femten Medlemmer, læst ugentlig siden sidste August.

At Rejsende som har besøgt os kan nævnes O. W. Olsen med Hustru og Datter fra Big Rapids, Mich., hvor de var Medlemmer af Past. R. E. Salvorson's Menighed. De agter at bosætte sig i California enten i Humboldt Co. eller her ved Bugten.

Byen vokser hurtigt; vi haaber det blir til Gavn for vore Menigheder.

Astoria, Ore.

Torsdag den 21de November var vor Menighed rædt i Sorg, idet en af vor Menigheds unge Mand Sigurd George Siveron, Søn til Mr. og Mrs. Theo. Siveron, blev begravet.

Hans Sygdom var ikke af lang Varighed. Han havde, tilshueladende, været frisk indtil 3 Dage før sin Død. En Læge blev straks tilkaldt og det viste sig at han var stærkt angrebet af denne saa almindelige Sygdom, „Appendicitis.“ Søndag Eftermiddag fik han et meget haardt Anfald og paa Lægens Tilraadelse blev han bragt paa Hospitalet. Kløffen 6 Søndagsaften underkastet han sig Operation, og alting syntes for menneskelige Øine at have gaaet godt. Mandag Formiddag fælte han noksaa bra, men ved Kløffen 3-Tiden fik han et haardt Anfald som havde Døden tilfølge. Torsdag den 21de Nov. blev han begravet under usædvanlig stor Deltagelse. Der var mange flere end Kirken kunde rumme. Past. Røste talte først et Afskedsord i Huset. Vigeledes talte en af den afdødes forhenværende Lærere, Prof. McCue. Han fremholdt i varme Ord, hvorledes afdøde altid havde vist sig som en eksempelverdigg ung Mand, der havde vundet Jydgang i alles Hjertes, med hvem han kom i Versoring. I Kirken holdtes Vigtaalen paa Engelsk og tilslut nogle saa Ord paa Norsk. Den norske Sangforening var tilstede og sang fra Galleriet „Zions Bøgter.“ Jordsættelsen fandt Sted paa Greenwood Cemetery. Tre Benner bragtes en Rængde blomster for at pryde hans Grav.

Hans Livstid her paa Jorden var 21 Aar, 1 Maaned og 20 Dage. Han var for Tiden „Boostreper“ her i Byen, men havde tænkt at reise tilbage til Portland Stolen efter Jul for at fortsætte sine Studier. Der er et stort Savn efter ham i vor Midte. Men allermest vil det føles af de fjære Forældre, der begravet Tabet af en from og ælskelig Søn. Maa Gud styrke dem i deres Sorg og give dem Frimodighed til at kunne beseende med Job: „Herren gav, Herren tog. Herrens Ravn være lovet.“

South Bend og Raymond.

Søndag den 17 de. havde vi her atter Besøg af Pastor R. V. Xavier. ...

Søndag havde vi Formiddagsgudsstjeneste med Prædiken og Altergang her i South Bend ...

- 1. Vi undertegnede Lutheranere i South Bend og Omegn forener os herved til en evangelisk luthersk Menighed.
2. Vor Menigheds Kavn skal være: 'Vor Frelsers ev. luth. Menighed i South Bend.'
3. Vi antager den hellige Skrifts kanoniske Bøger som Guds aabenbarede Ord og eneste Regel og Rettsnor for vor Tro, Lære og Liv.
4. Vi antager den norske lutherske Kirkes Betsændelsesfrister som vor Betsændelse.
5. Vor kirkeelige Betjening ønsker vi at laa af den norske Synode.

Derefter valgtes følgende Embedsmænd for Menigheden: John Olson til Trustee paa tre Aar, ...

Pacific District's Prester og Menigheder.

H. R. Tjernagel's Kald, Wash. 1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, Al. 11 Formiddag. ...

Olaf Egere's Kald, Cal.

Los Angeles: Gudsstjeneste hver Søndag Form. Al. 11 og Aften Al. 7.45 i Kirken paa 933 E. 27th St.

Theo. F. Nestes Kald, Ore. Astoria første norske ev. luth. Kirke af Den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave: Gudsstjeneste hver Søndag, undtagen den første i Maanedet; Formiddag Al. 10.45 og Aften Al. 8.

Quincy: Gudsstjeneste den første Søndag i Maanedet Al. 11 Form. Dal Point og Alpha, Washington: Gudsstjeneste efter Tillysning.

O. G. Hellerstams Kald, Idaho.

Vor Frelsers Menighed, Genesee: Gudsstjeneste som Regel hver anden Søndag Al. 11 Formiddag. Søndagskole ligedan Al. 10 Form. The Eng. Luth. Congregation, Genesee: Gudsstjeneste som Regel hver anden Søndag Al. 3 Efterm. Trefoldigheds Menighed i Clarkston, Wash. og Lewiston: Gudsstjeneste 1 Gang i Maanedet. Søndagskole før Gudsstjenesten. Immanuel's Menighed ved Kamiah og Roostla: Gudsstjeneste efter Tillysning. Prædagskole hver Gang, der er Gudsstjeneste.

Rennewick Menighed, Rennewick, Wash.: Gudsstjeneste efter Tillysning. Prædikenplads ved Joel og Howell: Gudsstjeneste efter Tillysning.

B. A. Larsons Kald, Cal.

Sacramento: Vor Frelsers danske ev. luth. Menighed. Gudsstjeneste hver første og tredje Søndag i hver Maaned Al. 11 Formiddag og 7.30 Aften. 2den og 4de Søndag om Aftenen Al. 7.30 i Pothian Castle, Hjørnet af 9de og J Sts.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudsstjeneste hver 2den og 4de Søndag i Maanedet Al. 2 Eftermiddag i Scandia Hall, 14 Mil fra Suisun. Søndagskole Al. 1.

Livermore: Gudsstjeneste efter Tillysning. Pleasanton: Gudsstjeneste efter Tillysning. Paso Nobles: Gudsstjeneste efter Tillysning.

San Luis Obispo: Gudsstjeneste efter Tillysning. Tacoma. Vor Frelsers evang. luth. Kirke af Den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. R St. Sporvogn. Gudsstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 og Aften Al. 8. Søndagskole Al. 9.30 Form. Ove J. S. Bruns, Pastor.

Seattle.

Immanuel's lutherske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car. Gudsstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 og Aften Al. 8. Søndagskole Al. 9.45. J. A. Stub, Pastor. 1619 Minor Ave. Tel.: Main 4438.

H. B. Stensens Kald, Cal. Newman: Gudsstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Al. 2 i den tykke lutherske Kirke. Søndagskole Al. 1.

Los Banos: Gudsstjeneste den 2den Søndag i hver Maaned Al. 2. Søndagskole Al. 1.

Stockton: Gudsstjeneste den 4de Søndag i hver Maaned Al. 2.30.

O. Hagref's Kald, Ore.

Portland: Gudsstjeneste hver Søndag Form. Al. 11 og Aften Al. 8 i Vor Frelsers evang. lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af G. 10 og Grant Sts., Tag Selwood, eller 1st, 2d, eller 3d, 10. Sporvogn til G. Grant St. Kelso: Gudsstjeneste efter Tillysning.

A. O. Whites Kald, Silverton.

Silverton Land, ev. luth. Menighed: Gudsstjeneste paa norsk de 1 første Søndage i Maanedet Al. 11 Form. Gudsstjeneste paa engelsk den 1ste og 3die Søndag Aften i Maanedet Al. 7.30. Ungdomsforeningen møder den anden Søndag Eftermiddag i hver Maaned.

Barlom ev. luth. Menighed: Gudsstjeneste den 3die Søndag i hver Maaned; Form. Al. 10.30 paa norsk og Aften Al. 7.30 paa engelsk. Gudsstjeneste den anden Søndag Aften i hver Maaned Al. 7.30 paa norsk.

Sebastille ev. luth. Menighed: Gudsstjeneste efter Tillysning.

A. Pedersens Kald, Cal.

Santa Barbara: Gudsstjeneste hver Søndag Formiddag Al. 11 undtagen den 2den og 3die Søndag i Maanedet, da Gudsstjenesten holdes Al. 7.45 Aften. Kirken ligger paa Hjørnet af 2nd & First St. Tag Cal Park Car. Tel.: Home 1218.

G. H. Strauds Kald, Cal.

Two Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Friday School in San Bruno Chapel every Sunday at 3 p. m.

E. B. Hudvedts Kald, Oakland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts.

Gudsstjeneste hver Søndag Al. 11 Formiddag. Søndagskole Al. 10. Masonic Hall, Fruitvale: Gudsstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned Al. 3.30 Eftermiddag. Søndagskole hver Søndag Al. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russett: Gudsstjeneste hver tredje Søndag i hver Maaned Al. 3 Efterm. og Al. 8 Aften.

Pacific District's Prester.

Table listing various pastors and churches across the Pacific District, including locations like Seattle, Tacoma, and various churches such as St. Paul's and Immanuel's.

Office Phone Red 236 Residence Phone Red 508 F. J. LEE PHOTOGRAPHER 235 COMMERCE ST. Cor. Jefferson Ave TACOMA - WASH.

BEN WILLARD

Undertaker and licensed Embalmer STANWOOD - WASH.

Hafstad & Johnson, Heavy Shelf Hardware STANWOOD - WASH.

ROB'T. W. COLLINS Real Estate Broker, handler med Real Estate og faste Landsledomms. Laan. CORNER D'ALENE, IDAHO

Parland Nøheder.

Til Barnehemmet.

Blons Kvindeforening, Post.
 Paalkens Guld.....\$20.00
 T. H. Blom 1.00
 Ander Blom 1.00
 Thomas Quigley, Big Gar-
 bor 6.00
 Post. Tjernagels Guld fra
 Florence Kvindeforening.. 10.00
 Mrs. Vien, Billmar..... 5.00
 Mrs. Johnson, Everett, en del
 Klæder; T. Storaasli, Parland, 3
 St. Hjer; Mrs. Sæfer, Tacoma,
 et Maaltid for Søerne; Ingebrit
 Larson, Parland, 1 St. Værrer, 2
 St. Aal, 1 St. Forsølps, 1 St.
 Gulerøder; Emil Erickson, 26 Pot-
 ter Cerofruta; Mrs. Vallum, 1 St.
 Hjer; Chr. Jugebretson, 10 lb.
 Hjer. Fra Roy Menighed er skuffet
 til Søernes "Aaafogving" Mid-
 dag fra Mrs. O. Aaberg, 2 Hjer
 og 1 St. Poteter; Mrs. A. Anderson
 og G. Anderson, 3 Hjer; Mrs. A.
 Lambertsen, 4 Hjer; Mrs. O. A.
 Jodnes, 3 Hjer; Mrs. V. E. Young,
 2 St. Hjer og 2 Hjer.

3 "Pacific Herald" Nr. 43 hjer vi
 hutteret for et Belsk af \$20.25 ind-
 sendt fra O. Berge's Kald ved Lars
 Jowen, men glemte at sige at de var
 for Kvindeforeningen af Jumiants-
 cis Menighed, Lawrence, Wa.

Mrs. T. Larson, Kajs.

Hvilken var størst?

Bed en Indsamling for Missionen
 traadte Menighedens rigeste Mand
 frem og lagde 100 Kroner paa Tol-
 lertenen. Høll, som saa det beundre-
 de og røste Øverem. Strafs efter
 den rige Mand kom en Mæg, fattig
 Fige i tarvelige Klæder. En Laare
 stod i hendes Øie, idet hun lagde sine
 10 Øre ved Siden af den rige Mand's
 Gave. Til hende lagde ingen Wor-
 ke. Men samme Morgen havde den
 rige Mand sagt til sig selv: Hvad
 skal jeg dog idag give til Indsam-
 lingen? 100 Kroner maa jeg give,
 det venter man af mig, og jeg vil
 ogsaa give mere end alle de andre.
 Figen havde samme Morgen læst i
 sin Bibel. Da hun var færdig med
 sit Kapitel, tænkte hun: Idag er der
 jo Indsamling til Missionen. Jeg
 har vistnok 10 Øre, men jeg Jesus
 Skuld vil jeg ofre disse, og han vil
 modtage dem, for jeg elsker ham saa
 høit. Hvilken Gave var den største?

Er dette alt?

En Væge sad ved en kristens Soge-
 leie. Han havde selv i længere Tid
 søgt Guds Fred, idet han af Guds
 Mand havde ladet sig overbevise om
 sin Synd og aandelige Rød. Mere
 Gange havde han lagt Merke til den

Jøges lille Fred og Hvile i Gud, og
 nu brøst det med et ud af ham:
 „Fortæl mig, hvad det er, dette at
 tro og blive lykkelig, at jeg ogsaa
 kan komme til at eie den Tro, som
 bringer Freden med sig.”

„Dr. Doktor," svarede den Jøge,
 „jeg har søgt, at jeg intet kunde gje-
 ve med min Sygdom; men jeg har
 lagt min Sog i Deres Hænder, og
 stoler helt paa Dem. Retop saaledes
 maa en Synder gjøre overfor den
 Herre Jesus.”

Dette Svar bragte Væs i Vægens
 Sjæl, og lidt efter lidt udbrød han:
 „Er dette alt, simpelthen at stole
 paa den Herre Jesus? Ja, nu for-
 staar jeg det; han har sagt: det er
 fuldbrogt! Han har taget min Sog
 i sin Haand!”

Ca Vægen gif hjem med den Fred,
 som han længe havde søgt, med For-
 nisning om alle sine Synders For-
 ladelse.

Du, som gaar nedbøjet af din Syn-
 delynde, stol nu helt paa Jesus, og
 du skal finde den Fred som dit Hjer-
 tes længes efter!—Vn.

Synd og Verdslighed.

Verdslighed er et mere afgjøre-
 de Kjendtegn paa et Menneskes
 aandelige Tilstand, end selv Synd er
 det. Synd kan overfalde et Mene-
 ske pludselig, som Følge af Fristelse,
 uoverlagt; men senere kan den hodes,
 angres, modtaages, opgives. Men
 dersom et Menneske søger sig hjem-
 me i Verdens Fornøjelser og i Ver-
 denslyst, tilfreds med, at hans Aand
 har sin Himmel i disse Ting, lykkel-
 ig over, om de kunde være evigt ved,
 er saa ille hans Tilstand. Art og No-
 tatter tydelig merket? Derfor gjev
 Johannes den klare Adskillelse:
 „Dersom nogen søger, har vi en
 Talsmand hos Faderem,” men: „Der-
 som nogen elsker Verden, da er Fa-
 derens Kjærlighed ille i ham.”—
 (Vn.)

Bekjendtgjørelse.

Budget Sound Special Konferens
 møder, om Gud vil, i Parland Tir-
 sdag den 10de og Torsdag den 12de
 December. Korporationsmødet hol-
 des Onsdag. Konferensens Møde
 indbydes Tirsdags Formiddag kl. 10
 præcis.

Pacific Lutheran University Asso-
 ciation holder, om Gud vil, sit aarlige
 Møde i Skoledagningen i Parland,
 Washington, Onsdag den 11de De-
 cember 1907 kl. 10 Formiddag.
 Medlemmer af Korporationen og
 andre Venner af Skolen anmodes
 venligt om at være tilstede.

R. J. Song, President,
 Chr. Rosnes, Sekretar.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hang, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies
 of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
 626 Pac. Hve., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERRER
 AND BLODGETT
 Dentists
 1126 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
 Tel. James 1716

Hel. Tel. Ballard 900 Henter Tel. Ballard 900
W. C. Christensen,
 Høist Læge og Kirurg.
 Kontor: 11-12 Jern., 2-4 Øst.
 Room 1 og 2 Hoved Ebg., Parland Wa.

LS. ANSEN. **E. ELLERTS E**
Trommalds Pharmacy
 (Høist Apotek.)
 1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
 Tel.: Main 504

Dr. Louis S. Schreuder
 Høist Læge og Kirurg.
 Kontor: 10-12 Jern., 2-4 Øst. 7-9 Efter
 Røntgen
 219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
 SEATTLE, WASH.
 PHONES: MAIN 4426, 7285

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apotek.
 Ole B. Lien. Harry B. Solvig
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter ekspederes hurtigt.
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Hildebrand & Co.,
 Høist Bogler, "Dictionar", "Bøger", "Bibler"
 Sange, Læ- og Skoleb., Dags, etc. Et Hjer. sel-
 ger og bytter Bøger.
 67 Commercial St., Wiseria, Ore.

Boghandel.
 Vi tilbyder os at anbefale vort god-
 bogsat af norske og danske Bøger. Vort
 Katalog med et Tilbæg sendes postfrit til
 enhver paa forlangende. Det behøves be-
 mærket, at dette Tilbæg indholder en
 Liste over engelske Bøger, samt en Liste
 over Bøger, som vi har tilfjøllet siden 1905.

Lutheran Publ. House
 Decorah, Iowa.
 416 3rd Ave., E., Minneapolis, Minn.

Se paa den lyse røde Lap!